

„Jog és fegyver az állam tartópillérei” (Justinianus)

Jog & Fegyver

Ebben a számban, így az év zárásaként úgy gondoltam, hogy egy Keserű odüsszeia kerül némi balladai aláfestéssel megéneklésre, nevezetesen hogyan bolyong évek óta a Keserű Művek Fegyvergyár és annak vezetője egy egyszerű engedélyezési ügyben a rendőrhatalóság egyik szervétől a másikig. Ez előtt azonban be kell dobnom egy szerintem közérdekű közleményt, mert már legalább három olvasótól jött némileg azonos tartalmú levél, de teljesen azonos idézettel egyik vadászlapunk októberi számából, a fegyverek szállítására vonatkozóan ahol is az olvasók az alábbi „szakszerű” tájékoztatást kapták

„...A műszaki kártyát nem kell magunkkal hordoznunk, az ellenőrző hatóságnak el kell fogadnia az olvasható fénymásolatot is.”

„Szállíthatunk olyan vadászfegyvert és vadászhatunk is vele, mely nem szerepel fegyvertartási könyvünkben. A kölcsönadás, illetve átadás alapja, hogy a személy, akinek a fegyvert át vagy kölcsön szeretnénk adni, rendelkezzen olyan kategóriájú vadászfegyverrel, mint mi. Az átadás és a kölcsönadás jogilag elválik egymástól. Az alapvető különbség, hogy az átadásnál a lőfegyver nem kerül ki a fizikai hatáskörünkből, amikor valamelyik vadásztársunknak oda adjuk (például vadászaton). Ez nem jár bejelentési kötelezettséggel. A kölcsönadás bejelentése kötelező, hiszen a lőfegyver tartósan kikerül a fizikai ellenőrzésünk- felügyeletünk alól. A kölcsönadást ” Bejelentés” vagy „Kölcsönadási szerződés” formanyomtatványon kell rögzíteni, három példányban kell kiállítani. A nyomtatványt a lakhely szerinti illetékes rendőrhatalóságnál lehet megszerezni, kitölteni. A három példányból egy marad a rendőrségen, egy kölcsönadónál és egy az átvevőnél. Figyelem! Ha eltérő lakhellyel rendelkeznek a felek, akkor a bejelentést mindkét lakhely szerinti rendőrségen meg kell tenni!”

Így aztán kénytelen voltam megvenni az októberi lapszámot, pedig erre a hónapra egy másik vadászújságot vettem, aminek címlapján a Lovászi Olajbányász Vadásztársaságnál lőtt 15,04

kg súlyú gímszarvas trófea van. Nem kicsi és a vadászházban tegnap sokkal nagyobbak tűnt mint a képen, de ez privát észrevétel.

Átolvasva az idézett cikket meg kell állapítanom, hogy az olvasók pontosan másolták be az írás fenti részleteit. Sajnos. Nézzük mi is az igazság. A műszaki kártyával azt kell hitelt érdemlően igazolnunk, hogy fegyverünk műszaki-biztonsági szempontból megfelelő. Az én álláspontom, hogy műszaki kártyának a lőfegyver használatakor kell érvényesnek lenni és nem tárolás vagy szállítás során. Vannak ezzel ellentétes hatósági állásfoglalások, de majd megküzdünk velük. Kétlem, hogy egy társas vadászat megkezdése előtti rendőrségi ellenőrzés során bemutatott fénymásolat után túl sok vadászélmény várna a fegyver tulajdonosára. Hozzáteszem, hogy egy lefóliázott kártya lényegesen jobb állapotban marad meg akár több napos vadászat esetén, mint bármilyen fénymásolat. Így a cikkíró által felvetett problémát igazából nem is értem és a javasolt ötletét sem pártolom.

A saját lőfegyver más általi használati lehetőségének biztosítását **átadásnak**, illetve **átengedésnek** nevezi a jogszabály és mi is maradjunk ennél, mert csak egy fogalmi rendszeren belül értelmezhetők a szabályok. Amit a cikkíró átadásnak nevez, az voltaképpen az átengedés és mint ilyen mentes a hatósági bejelentés alól. Amit kölcsönadásnak nevez, az pedig átadás és hatósági bejelentéshez kötött. Ne keressen senki az ügyben formanyomtatványt sehol. Ez ugyanis azt feltételezné, hogy a bejelentés meghatározott alakissággal bíró nyomtatványon történhet csak. Ha ez lenne a helyzet, akkor ez a kötelező formátum szerepelne valamelyik jogszabály mellékletében. Ilyen pedig nincs és a rendőrség – mivel nem jogalkotó szerv, annak ellenére, hogy ha nagyot álmodik, akkor annak hiszi magát - nem is írhat elő ebben a tárgyban semmiféle formakényszert.

A Ket. 34.§.(3) bek. szerint rendszeresített nyomtatványon történő benyújtást jogszabály írhat elő. Ekkor a jogszabály természetesen tartalmazza az alkalmazandó nyomtatványt, annak kitöltési utasításával együtt. Jelenleg ilyent sem a 2004. évi XXIV. tv. sem pedig a 253/2004 (VIII.31.) Korm.r. nem tartalmaz.

A lőfegyver átadásának egyik lehetséges iratmintája a www.drbookros.hu → Fegyver & jog → Letölthető iratminták → Vadászlőfegyver átadás bejelentése(.pdf) alatt található. Közvetlenül alatta a sportlőfegyver átadás bejelentését is megtalálják az érdeklődők. Ez nem jelenti azt, hogy csak ez a minta a kizárólagosan jó. Bárki készíthet jobbat is. Ha különböző a lakhely,

akkor valóban 4 példányban kell kitölteni, de mindegyik példányt csak az átvevő lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságra kell benyújtani és majd ők továbbítanak egy példányt hivatalból az átadó lakóhelyére, kettőt pedig visszaadnak az átadó illetve átvevő részére. Ez azért több mint elmélet, mert nálam is így vannak fegyverek.

Most, hogy a sajtóban megjelent tévhiteket – még így a vadászidény közepén – eloszlattam, kerítsünk sort a Keserű Művek – homéroszi képességek hiányában kellő mélységek és magasságok mellőzésével, puritán egyszerűséggel rögzített – bolyongásaira.

A Keserű Művek – miként az olvasók legalább a Kaliber Magazin reklámjaiból tudják – meglehetősen régóta készít hadifegyverből olyan fegyvereket, melyeket mindenféle hatósági engedély nélkül meg lehet vásárolni. A rendőrhatalóság eddig százezernél több fegyver megszerzésére adott ki a számára engedélyt abból a célból, hogy pl. gáz-riasztó vagy bármilyen más fegyver legyen belőle. Ezek között voltak hosszú és rövid lőfegyverek és sorozatlövők is (AK, AMD, Skorpion, KGP) szép számmal. Aztán egyszer csak egyik pillanatról a másikra minden megváltozott. A Keserű Művek még 2009-ben meg kívánt szerezni a BMSK készletéből 6 db FÉG ACP típusú .45 kaliberjelű rövid lőfegyvert. *(A BMSK Zrt. a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. kizárólagos tulajdonában álló olyan zártkörű részvénytársaság, mely a hirdeteméyeit a Belügyi Közlönyben teszi közzé. Azt hiszem ettől kezdve a cégről felesleges kérdéseket nem is érdemes feltenni. Viszont az eljárás emiatt vált érthetatlenné.)* A sorozatlövő fegyverek is ettől a cégtől származnak, de most valami történt.

A BRFK a szabályszerű mellékletekkel ellátott kérelem elbírálását követően nem engedélyezte a Keserű Művek részére, hogy ebből a 6 db (az engedélyben gyári szám szerint meghatározott) lőfegyverből 1 db muzeális fegyvert és 5 db 9 mm PAK kaliberjelű gáz-riasztó fegyvert gyártson. A Keserű Művek vezetője fellebbezett is a BRFK döntése ellen, melyet az ORFK akceptált és a BRFK-t új eljárásra utasította.

Az új eljárás során a BRFK a fenti fegyverek gyártását a határozatában engedélyezte, azonban a fegyverek megszerzésére vonatkozóan a határozat semmit nem tartalmazott. Mondhatnánk, hogy a gyártási engedélyben benn van a megszerzési is, de ez nem igaz. A Keserű Művek részére valóban egyértelmű a helyzet, viszont a fegyvereket eladni szándékozó BMSK Zrt.-t a

vevőnél levő gyártási engedély nem jogosítja fel arra, hogy részére a fegyvereket el is adja, legalább is akkor ez volt még az álláspont.

A Keserű Művek vezetője fellebbezett is a BRFK döntése ellen, melyet az ORFK akceptált és a BRFK-t új eljárásra utasította, részletezve azt is, hogy milyen dokumentumokkal lehet a fegyverek megszerzését rendezni, hogy azok a BMSK Zrt.-től a Keserű Művekhez kerüljen.

Az új eljárás során a BRFK felszólította a Keserű Műveket, hogy igazolja a BMSK Zrt. készletéből származó lőfegyverek eredetét, majd amikor ebből kiderült számára, hogy „éles” lőfegyverekről van szó a kérelmet elutasította.

Itt most veszünk egy nagy levegőt és elgondolkodunk azon, hogy „éles” lőfegyver mit jelent. Az éles fegyvert még értem, tőr, kard meg a parasztok kiegyenesített kaszája, de ugyanez a lőfegyver szókapcsolatban egy ORFK által kiadott II. fokú határozatban több mint dilettantizmus. Valami vagy lőfegyver – annak minden konzekvenciájával együtt – vagy nem lőfegyver (lőfegyvernek nem minősülő légfegyver, elöltöltő fegyver, gáz-riasztó fegyver, festéklövő fegyver, színházi fegyver, hatástalanított fegyver).

Meg kell jegyezni, hogy már az első kérelem benyújtásakor is lőfegyverről szólnak az iratok, (kérelem, I. fokú határozat II. fokú határozat, majd újra I. fokú határozat, majd újra II. fokú határozat) így nem igazán lehet ép ésszel felfogni, hogy eddig a BRFK mire is gondolt. Talán életlen lőfegyverekre?

A Keserű Művek vezetője fellebbezett is a BRFK döntése ellen, melyet az ORFK érdekes módon helyben hagyott. Tehát a BRFK háromból egyszer engedélyezte és kétszer nem, addig az ORFK a háromból kétszer engedélyezte és egyszer nem a gyártást. A rendőrhatalóság most már egységes álláspontja, hogy a Keserű Művek által kérelmezett tevékenység átalakításnak minősül, ami azért nem engedélyezhető, mert átalakításnak az minősül, ha a lőfegyvernek megváltozik a kalibere, illetve ha a lőfegyverből színházi fegyver lesz. Természetesen ez nem volt egy elfogadható álláspont a Keserű Művek részére, mivel már eddig is több ezer darab sorozatlövő fegyverből készített gáz-riasztó fegyvert, ugyanakkor az ország területén mások is végeznek ilyen tevékenységet. Így került az ügy a Fővárosi Bíróságra, ahol igazságügyi szakértők tanúként meghallgatásától dokumentum hegyek becsatolásáig sok minden történt, csak eredmény még nincs.

Időközben az ügybe – ha nem is önként, de az időközben kiadott állásfoglalásaival – beszállt a Polgári Kézilőfegyver és Lőszervizsgáló Kft. (PKLV), valamint Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Haditechnikai és Exportellenőrzési Hatóság (MKEH) is. A PKLV vezetőjének véleménye szerint, ha valaki lőfegyvert gyártási alapanyagként használ fel abból a célból, hogy abból valami más fegyver legyen az egyértelműen gyártásnak minősül. Ezt a cég vezetője (nem mellesleg igazságügyi fegyverszakértő, Magyarország CIP delegáció vezetője) egyértelműen, mérnöki pontossággal vezette le a fegyver fő teherviselő elemeinek megváltoztatásából származó bevizsgáltatási kötelezettségből.

A MKEH által adott szakvélemény meg egyenesen ott zárja rövidre az ügyet, hogy amennyiben a BMSK Zrt.-nél levő fegyverek hadi készleten vannak, akkor nem szerepelhetnek a BRFK lőfegyver nyilvántartásában, következésképpen a BRFK-nak a fegyverek megszerzésére vonatkozóan nincs hatásköre. Tekintettel arra, hogy a Keserű Művek hadiipari gyártási engedéllyel rendelkeznek, így a MKEH engedélyén kívül semmire sincs szükség a fegyverek megszerzéséhez. A BRFK-nak a hatásköre ott kezdődik, ahol a hadikészletből származó lőfegyverből elkezdenek gáz-riasztó fegyvert gyártani, mert ennyi van rábízva és semmi több.

De közben egyik szemünkkel pillantsunk csak a naptárra. A Keserű Művek a kérelmét 2009 év első felében nyújtotta be, és amikor az olvasók ezt a lapszámot a kezükbe veszik még mindig nincs eldöntve az ügy. Ráadásul mind a BRFK-ORFK duó (*ahogy egyszeri szolgálatvezetőm mondta: Na maguk hárman szép kis duó !*), mind pedig a MKEH azon az állásponton van, hogy az ügyben kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek. Itt tartanak közel 3 év után a hatóságok, de ez az ügyet egyáltalán nem viszi előbbre. A bíróság ugyanis a hatóság és a vele szemben állók közötti jogvitát hivatott eldönteni, de nem a két közigazgatási szerv közötti hatásköri jogvitát. A közigazgatási szervek elkülönült alárendeltségéből fakadóan a legalacsonyabb szerv, aki döntést hozhat az a Kormány, azzal hogy kötelező erővel nem rendelkező iránymutatást a Legfőbb Ügyészség Közigazgatási és Jogi Főosztálya adhat. Tényszerű viszont, hogy valaki nincs tisztában a hatályos jogszabályokkal. Az is tény, hogy a rendőrség előszeretettel packázik a Keserű Művekkel, holott már vesztett ellene jogerősen pert és a jelenleg folyamatban levőkben is annyi az esélyük, mint Stevie Wondernek egy IPSC versenyen. Egy biztos, mi nem adjuk fel.

*Dr. Bokros Gábor
ügyvéd*